

Ibn ul-Qayyim al-Djawziyyah

I översättning från engelskan av **Redaktion.se**

Låt oss återvända till kommentaren på Hâriths profetträdion (**Hadîth**) där profeten Muhammad frid vare över honom talar om det som kommer att rädda en från fienden [**Satan**]:

... Och [Allâh] påbjuder er fastan. Ja liknelsen för detta är en man som bär en säck med mysk i en folksamling som alla förundras över doften – för andedräkten hos någon som fastar är mer väldoftande för Allâh den Högste än doften av mysk. ^{[[at-}

Tirmidhi, Imam Ahmad]]

Profeten Muhammad Guds frid och välsignelser vare över honom använde bilden av någon som bar en säck med mysk dold för blickarna gömd under hans kläder, efter vanan hos de som bär mysk. Fastan är på samma sätt gömd för människornas ögon och uppfattas inte av deras sinnen.

Den fastande personens lemmar fastar från synd; hans tunga fastar från lögner, dåligt språk och falsk vittnesbörd; hans mage fastar från mat och dryck; och hans underliv fastar från förening. Om han talar säger han ingenting som skadar hans fasta; om han handlar gör han ingenting som kan skada hans fasta.

Allt hans tal är nyttigt och sunt, och på samma sätt är det med handlingar – som doften man känner då man sitter intill någon som bär mysk. Den som sitter med en fastande person drar nytta från hans närvaro och är säker från falskt vittnesbörd, lögner, dåligt språk och orätt. Detta är den fasta som föreskrivs av den heliga lagen, och inte bara att man avstår från mat och dryck.

Således sägs det i en sund profetträdion:

”Då någon inte avstår från falskt tal och de handlingar som kommer ur dem och ur okunskap, behöver Gud inte att han avstår från mat och dryck” [[al-Bukhârî & ibn-Mâdja]]

En annan profetisk tradition ger:

”En del av de som fastar uppnår inte annat än hunger och törst” [[Imam Ahmad]]

Ett sant fastande är när lemmarna fastar från synd och magen fastar från mat och dryck. På samma sätt som mat bryter fastan eller förstör den kan synder skära av fastans belöningar eller förstöra dess frukter så som om man inte hade fastat alls.

Källa:

Al-Jawziyyah, Ibn ul-Qayyim, *The Invocation of God*, Islamic Texts Society, Cambridge 2000